

عنوان مقاله:

بررسی نظریه تصمیم‌گیری سایمون براساس الگوی حکمی-اجتهادی و مقایسه آن از منظر مبانی قرآنی و اسلامی

محل انتشار:

دوفصلنامه مطالعات قرآن و علوم، دوره 1، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسنده:

عبدالهاشم میرزا - جامعه المصطفی ص العالمیه

خلاصه مقاله:

یکی از نظریات مهم غربی در موضوع تصمیم‌گیری در سازمان تئوری «تصمیم‌گیری» سایمون است. او مدعی است که تصمیم‌گیری مبتنی «عقلانیت محض»، نادرست است بلکه انسان در سازمان بر اساس «عقلانیت محدود» تصمیم می‌گیرد، ایشان این نظریه خود را نظریه تصمیم‌گیری در مدیریت نامیده است. این نظریه جایگاه مهمی که در مباحث مدیریت و سازمان دارد، گرچه این نظریه در طبقه بندی نظریه‌های سازمان و مدیریت در طبقه نئوکلاسیک‌ها قرار دارد، ولی امروز نیز این نظریه کاربرد خود را در مباحث سازمان و مدیریت دارد؛ در این پژوهش سعی شده است تا با بررسی مبانی تئوری تصمیم‌گیری سایمون و نقد آن از دیدگاه مبانی قرآنی پردازد و تفاوت‌ها میان مبانی تئوری سایمون و مبانی قرآنی را در مباحث هستی‌شناسی، معرفت‌شناسی، انسان‌شناسی و روش‌شناسی بر اساس الگوی حکمی اجتهادی تبیین نماید. موضوع مطالعه علوم اجتماعی (علم مدیریت)، انسان است. یکی از عوامل اثرگذار بر رفتار انسان و در نتیجه بر نظریات علوم انسانی، «مبانی» است. از این رو به نظر می‌رسد نقد محققانه نظریات غربی از منظر مبانی قرآنی، گام آغازین در تدوین ارائه مدل و الگوی تولید علوم انسانی اسلامی باشد. برای تحقق این هدف، الگوی حکمی-اجتهادی یک مدل و الگوی مناسبی جهت تولید نظریه‌های اسلامی است. لذا این نوشتار به دنبال بررسی نظریه تصمیم‌گیری سایمون و مقایسه آن از دیدگاه قرآن است. مبانی فلسفی نظریه سایمون برگرفته از مکتب «پوزیتویسم منطقی» است، لذا در این مقاله ضمن توجه لازم به بنیان‌های فلسفی این مکتب، مبانی فلسفی قرآنی نیز تبیین شده و در آخر با جایگزین نمودن مبانی قرآنی به جای مبانی غربی در موضوع تصمیم‌گیری اشکالات و نواقص نظریه تصمیم‌گیری سایمون از منظر آیات الهی تبیین شده است.

کلمات کلیدی:

قرآن، نظریه تصمیم‌گیری، سایمون، عقلانیت محدود

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1388170>

